

"Ser vector de contagi: l'estigma dels joves"

Lleida, 9 de juliol de 2019

CARTA OBERTA ALS ADOLESCENTS I JOVES DE LLEIDA

Demanem el vostre suport per a la difusió d'aquest missatge entre els adolescents i joves de Lleida

Sóc Mercè Porté, presidenta del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Lleida (COILL), i avui **m'adreço a vosaltres, adolescents i joves de Lleida, perquè us necessitem per aturar aquesta escalada de contagis** que sembla no tenir fi.

Les infermeres i infermers de Lleida sabem molt bé del que us parlo perquè **nosaltres mateixes vam ser el primer vector de contagi** d'aquesta pandèmia quan, sense opció, ens vam veure sobreexposades al coronavirus pel col·lapse provocat per l'alt nombre de persones infectades que requerien la nostra cura. Una situació que vam haver d'afrontar sense equips de protecció individual (EPI) i que, a més de conseqüències físiques (algunes de per vida, com les de les companyes que pateixen la Covid Persistent), va tenir un alt cost emocional per l'auto aïllament responsable que ens vam autoimposar per tal de no contagiar ningú, les nostres famílies o el nostre entorn més pròxim. Tot i això, vam patir l'estigma de ser "infermeres" i vam haver d'assistir a episodis extrems en què se'ns assenyalava com a responsables de l'escampada del virus.

Per sort, la situació avui és una altra gràcies a la vacunació i les proteccions existents i els professionals sanitaris no emmalaltim "en massa", però continuem al peu del canó dempeus en una cinquena (si no sisena, a Lleida) onada Covid19. I ves per on, **aquest cop us ha tocat a vosaltres, adolescents i joves, l'estigma de "ser vector de contagi"**.

Sabem que esteu "ratllats", tots i totes ho estem; però no us podeu permetre assumir aquest risc: **NO COMPENSA!** I molt menys quan teniu a l'abast la informació, les eines i els recursos que nosaltres no vam tenir per protegir-nos.

"No passa res", "no tinc cap símptoma"... **MENTIDA!** Cada dia descobrim seqüeles físiques en persones que han patit la Covid19 –com el cansament o la insuficiència respiratòria– però, també, de psíquiques i emocionals que afecten la memòria, la conducta o l'estat d'ànim. Parlem de seqüeles, moltes d'elles, incapacitants per a dur una vida (diguem-ne) normal.

Voldria suavitzar el meu discurs perquè sé que heu patit, esteu patint i, si no hi posem remei, patireu aquesta situació pandèmica que, de vegades, esdevé inhumana. Però us miro i, tot i la vostra joventut, veig les persones adultes que sereu. Un projecte de vida en construcció que no hauríeu de deixar a l'atzar: **HI TENIU EL CONTROL.**

Per tot això, **us encoratjo a contraposar els vostres somnis i els vostres més desitjos més immediats** i que preneu consciència que aquesta situació passarà. **Situació que no serà ni més ni menys llarga que el que tardem a prendre les decisions correctes i a assumir conductes de no risc** sobre les quals no m'estendré, ja que em consta que els vostres docents i centres educatius han fet una feina excel·lent durant aquests mesos de curs escolar.

Aproveiteu els recursos existents, seguieu les mesures preventives i, **sobretot, vacuneu-vos!** Teniu a les mans protegir-vos i protegir la gent que estimeu. **Les Infermeres de Lleida sabem que sabreu fer-ho. Gràcies :)**

Mercè Porté
Presidenta del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Lleida

COL·LEGI OFICIAL
D'INFERMERES I INFERMERS
DE LLEIDA

Paer Casanovas, 37 altell. 25008 Lleida +34 973 243 760 coill@coill.org www.coill.org   @InfermeresLleidaCOILL